

“Με τη δύναμη του Θεού θα ανταπεξέλ-θουμε σε όλους τους πειρασμούς”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Το διήμερο 25 και 26 Οκτωβρίου εορτάστηκε στην Ιερά Μητρόπολη Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας η μνήμη του Αγίου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου του Μυροβλύτου.

Την παραμονή της εορτής το εσπέρας ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων, χοροστάτησε στον Εσπερινό στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό του Αγίου Δημητρίου Τρικάλων Ημαθίας.

Ανήμερα της εορτής το πρωί ο Σεβασμιώτατος λειτούργησε και κήρυξε το θείο λόγο στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό του Αγίου Δημητρίου Ναούσης.

“Ας επιδιώκουμε να έχουμε τη χάρη του Θεού στη ζωή μας και να μην ανησυχούμε. Με τη δύναμή της θα ανταπεξέλ-θουμε σε όλους τους πειρασμούς, με τις ευχές και τις πρεσβείες και του αγίου μεγα-λο-μάρτυρος Δημη-τρίου, οι οποίες όχι μόνο ενίσχυ-σαν τον μαθητή του, άγιο Νέστο-ρα, αλλά και έσω-σαν επανει-λημ-μένα την

πόλη του και θα σώσουν και εμάς, αρκεί να πιστεύουμε και να ζητούμε τη χαρη και την ενίσχυση του μεγάλου αγίου μας, του αγίου Δημητρίου του μυροβλύτου, ο οποίος επανειλημμένα έχει δείξει αυτή την αγάπη όχι μόνο προς την πατρίδα του, προς τη Μακεδονία μας, αλλά και στον κάθε ένα, ο οποίος επικαλείται τη δύναμή του”, τόνισε μεταξύ άλλων ο Σεβασμιώτατος στο σημερινό του κήρυγμα.

Ακολουθούν αναλυτικά τα κηρύγματα του Σεβασμιωτάτου στον Εσπερινό και τη Θεία Λειτουργία:

Ομιλία στον Εσπερινό

«Πύργος εὐσεβείας πέφνης, ἔρη-ρειασμένος στερρῶς, ἐπί πέτραν τῆς πίστεως, πειρασμοῖς ἀνάλωτος, καί κινδύνοις ἀκλόνητος».

Δεκαεπτὰ σχεδόν αἰῶνες ἔχουν περάσει ἀπό τήν ἡμέρα τοῦ μαρ-τυρίου τοῦ ἀγίου μεγαλομάρτυρος Δημητρίου τοῦ μυροβλύτου, τοῦ προστάτου τῆς ἐνορίας σας, ἡ ὁποία πανηγυρίζει ἀπό ἀπόψε τήν ἱερά μνήμη του. Καί στό πέρασμα τῶν αἰώνων ἀναρίθμητοι εἶναι οἱ ρήτορες καί οἱ ἱεροί ὑμνογράφοι πού συναγωνίσθηκαν ποιός νά ὑμνή-σει καί νά ἐγκωμιάσει περισ-σό-τερο «τόν μέγαν ὀπλίτην καί ἀθλητήν, τόν στεφανηφόρον καί ἐν μάρτυσι θαυμαστόν» ἅγιο Δημή-τριο.

Πολυάριθμες εἶναι καί παρο-μοι-ώ-σεις πού ἐπινόησαν γιά νά ἀνα-δεί-ξουν τίς ἀρετές του καί νά ἐρ-μηνεύσουν τήν πλούσια χάρη πού ἔλαβε ἀπό τόν Θεό ὁ ἅγιος με-γα-λο-μάρτυς Δημήτριος καί διαχέει στήν Ἐκκλησία καί στούς πιστούς τόσο μέ

τό μύρο πού ανέβλυζε καί αναβλύζει από τά ιε-ρά λείψανά του, όσο καί μέ τά πολλά θαύματα πού έπιτελεΐ σέ όσους έπικα-λοϋ-νται τή βοήθειά του.

Μία από αυτές τίς παρομοιώσεις άκούσαμε πρό όλίγου στά στιχηρά τοϋ Έσπερινοϋ. «Πύργος εύσεβεί-ας πέφηνας, έρηρυσμένος στερ-ρῶς, επί πέτραν τής πίστεως». Άνα-δειχθηκες, λέγει, πύργος εύσε-βείας, στερεωμένος άκλόνητα έπά--νω στήν πέτρα τής πίστεως.

Πέτρα τής πίστεως είναι ό ίδιος ό Χριστός, γιατί αυτός είναι ό ήν καί ό ών καί ό έρχόμενος, Αυτός πού ύπήρχε καί ύπάρχει καί θά ύπάρχ-ει, Αυτός πού δέν χάνεται ούτε έγκαταλείπει ποτέ όσους τόν πι-στεύουν καί έλπίζουν σ' Αυτόν.

Σ' αυτή τήν πέτρα τής πίστεως, στόν Χριστό, είχε οίκοδομήσει τήν πίστη καί τήν εύσέβεια του ό άγιος Δημήτριος, καί είχε φροντίσει τό οίκοδόμημα τής πίστεώς του νά μήν είναι μικρό καί ταπεινό, αλλά νά είναι πύργος, οίκοδόμημα δη-λαδή πού ήταν λαμπρό καί άπρόσ-βλητο από τίς έπιθέσεις τοϋ κό-σμου τής είδωλολατρείας καί τής άμαρτίας πού κυριαρχούσε στήν έποχή του, αλλά καί μπορούσε νά προ-στατεύει καί νά προφυλάσσει καί άλλους, νά προστατεύει καί νά προ-φυλάσσει όσους μέ τό κήρυγμά του είχαν πιστεύσει στόν Χριστό, όπως ό μαθητής ό άγιος Νέστορας καί ό άγιος Λοϋπος.

Καί ή ποιότητα τοϋ οίκοδομή-μα-τος τής πίστεως καί τής εύσεβείας τοϋ άγίου Δημητρίου άποδείχθηκε μέ τή ζωή καί τό μαρτύριό του. Άποδείχθηκε, όπως ψάλλει ό ιερός ύμνογράφος, «πειρασμοΐς άνάλω-τος καί κινδύνοις άκλόνητος».

Νέος ήταν ό άγιος μεγαλομάρτυς Δημήτριος, νέος πού ζούσε μέσα στίς προκλήσεις τής έποχής του αλλά καί τίς προκλήσεις τοϋ άξιώ-μα-τός του, τής δόξης καί τών τι-μῶν πού τοϋ προσέφερε. Όμως ούτε ή άμαρτία, ούτε οί άπολαύ-σεις τοϋ κόσμου, ούτε οί διασκε-δά-σεις πού άπολάμβαναν οί συνομί-λη-κοί του, ούτε ή έπαρση τής ύψη-λής θέσεως πού κατείχε τόσο στόν στρα-τό καί όσο καί στή διοίκηση τής πόλε-ως τής Θεσσαλονίκης, ούτε ή φιλοδοξία για νά έπι-τύχει άκόμη περισσότερα καί νά άπολαύσει τή δόξα τοϋ κόσμου καί τήν τιμή τοϋ αυτοκράτορος, στά-θη-καν ικανά νά άλλοιώσουν τήν πίστη του, νά τόν κάνουν νά συμ-βιβαστεί ή νά ύποχωρήσει από τίς άρχές του.

Έμεινε σταθερός καί άκλόνητος, άγνός στήν ψυχή καί στό σῶ-μα, άφοσιωμένος στήν άγάπη τοϋ Χριστοϋ καί τή διδασκαλία τοϋ εύ-αγγελίου του πρός τούς νέους πού συγκεντρωνόταν για νά τόν άκού-σουν στόν χῶρο τής Καραφυγής.

Παρέμεινε άκλόνητος καί όταν κλήθηκε νά όμολογήσει τήν πίστη του στόν Χριστό καί νά μαρ-τυ-ρήσει γι' αυτήν, όταν ό αυτοκρά-το-ρας πληροφορήθηκε πώς μέ τή δική του εύχή είχε νικήσει ό νεα-ρός Νέστορας τόν καλύτερο μονο-μάχο του, τόν

Λυαῖο.

Παρέμεινε ὁμως ὁ ἅγιος Δημή-τριος ἀνά τούς αἰῶνες καί ἀκλό-νητος προστάτης ἀπό ὅλους τούς κινδύνους πού ἀντιμετώπισαν οἱ συμπολίτες του, ἀλλά καί ὅσοι προσέφευγαν στήν πανσθενῆ βοή-θειά του, εἴτε κινδύνευαν ἀπό ἐπι-δρομές ἐχθρῶν, εἴτε ἀπό λιμούς καί λοιμούς, ἀπό ἀρρώστιες καί πείνα, εἴτε ἀκόμη καί ἀπό σει-σμούς καί ἄλλες καταστροφές. Ὁ ἅγιος μεγαλομάρτυς Δημήτριος προσέφερε καί προσφέρει πάντοτε τήν προστασία του, πού εἶναι ἀπο-τέ-λεσμα τῆς μεγάλης πίστεως πού εἶχε στή ζωή του ἀλλά καί ἀπό-δει-ξη τῆς παρρησίας πού ἔχει ἐνώ-πιον τοῦ Χριστοῦ, ὡς κήρυκας τοῦ λόγου του, ὡς μιμητής τοῦ πά-θους του, ὡς καθαρός καί ἀγνός στήν ψυχή καί στό σῶμα.

Αὐτόν τόν λαμπρό πύργο τῆς εὐ-σεβείας, τόν ἅγιο μεγαλομάρ-τυ-ρα καί μυροβλύτη Δημήτριο προβάλ-λει καί τιμᾷ ἡ ἁγία μας Ἐκκλησία, ὄχι μόνο γιά νά ἀσπασθοῦμε τήν ἱερή του εἰκόνα ἢ νά προσκυνήσουμε τά μυρόβλυτα λείψανά του, ἀλλά καί γιά νά μιμηθοῦμε τήν πίστη καί τήν εὐσέβειά του. Νά μιμη-θοῦ-με τή σταθερότητά του στούς πει-ρασμούς καί τίς προκλήσεις τῆς ἁμαρτίας καί τοῦ κόσμου. Νά μιμη-θοῦμε τήν καθαρότητα καί τήν ἀγνότητα τῆς ζωῆς του. Νά τόν ἔχουμε, ἰδιαίτέρως οἱ νέοι μας, πρότυπο καί παράδειγμα στή ζωή μας. Καί ἀκόμη νά τόν ἔχουμε ὡς πύργο ἀσφαλείας, ὡς πρόμαχο καί καταφύγιό μας στίς δύσκολες αὐτές ἡμέρες πού διέρχεται ὁ κό-σμος μας καί ἰδιαίτέρως ἡ πατρίδα μας, ἀφενός ἐξαιτίας τοῦ κινδύ-νου τοῦ κορωνοϊοῦ καί ἀφετέρου ἐξαιτίας τῶν προκλήσεων καί τῶν ἀπαιτήσεων τῶν γειτόνων μας.

Ἄς τόν παρακαλοῦμε τόν ἅγιο Δη-μήτριο, ἅς προσφεύγουμε σ' αὐ-τόν καί ἅς τόν ἱκετεύουμε νά προ-στατεῦσει καί νά σώσει καί ἐμᾶς καί ἀπό τούς δύο αὐτούς πειρασμούς, ὅπως ἔσωσε πολλές φορές στό παρελθόν τήν πόλη του καί τόν κόσμο.

Καί νά εἴμεθα βέβαιοι ὅτι, ἂν τοῦ τό ζητοῦμε μέ πίστη καί ἂν ἀγω-νιζόμεθα νά τόν μιμηθοῦμε, ὁ ἅγι-ος μεγαλομάρτυς Δημήτριος δέν θά μᾶς ἐγκαταλείψει, ἀλλά θά εἶναι προστάτης καί μεσίτης στόν Θεό γιά ὅλους μας.

Ομιλία στην Θεία Λειτουργία:

«Ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ».

Μέ στοργή ἀπευθύνεται ὁ ἀπό-στο-λος Παῦλος στόν μαθητή του, ἐπίσκοπο Ἐφέσου Τιμόθεο, γιά νά τοῦ εὐχηθεῖ καί συγχρόνως νά τόν προτρέψει: «ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χά-ριτι τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ». Νά ἐνι-σχύεσαι καί νά ἐνδυναμώνεσαι μέ τή χάρη τοῦ Χριστοῦ.

Ὁ πρωτοκορυφαῖος ἀπόστολος γνω-ρίζει τή σημασία καί τή δύνα-μη τῆς χάριτος τοῦ Χριστοῦ. Σέ αὐτήν ὀφείλει ὅτι εἶναι ἀπόστολος καί κήρυκας τοῦ Εὐαγγελίου. Σέ αὐτήν ὀφείλει ὅτι παρά τίς ταλαι-πωρίες καί τίς κακουχίες, παρά τίς φυλακίσεις καί τούς διωγμούς, παρά τίς περιπέτειες καί τά ἐμπό-δια πού συνάντησε στίς περιοδεῖες του, παρά τή φυσική ἀδυναμία καί τή σωματική του ἀσθένεια συνεχί-ζει νά κηρύττει τό ὄνομα τοῦ Χριστοῦ.

Γνωρίζει ο απόστολος Παῦλος καλύτερα από κάθε άλλον τή δύναμη τῆς χάριτος τοῦ Χριστοῦ, διότι ὁ ἴδιος ὁ Ἰησοῦς τόν διαβεβαίωσε γι' αὐτήν. «Ἄρκεϊ σοι ἡ χάρις μου», τοῦ εἶπε ὁ Χριστός, ὅταν ἐκεῖνος τοῦ ζήτησε τρεῖς φορές νά τόν ἀπαλλάξει ἀπό τόν σκόλοπα τῆς σαρκός, προκειμένου νά διακοινεῖ εὐχερέστερα τό Εὐαγγέλιο. «Σοῦ ἄρκεϊ ἡ χάρις μου, γιατί ἡ δύναμή μου ἀποδεικνύεται σέ ὅλη τῆς τήν ἔκταση στήν ἀσθένεια καί τήν ἀδυναμία». Γι' αὐτό καί συστήνει στόν μαθητή του Τιμόθεο νά ἀντλεῖ δύναμη ἀπό τή χάρις τοῦ Χριστοῦ.

Ὅμως ἡ χάρις τοῦ Χριστοῦ δέν ἀφορᾷ καί δέν ἐνδυναμώνει μόνο τόν μέγα ἀπόστολο Παῦλο καί τόν μαθητή του Τιμόθεο. Ἐνδυναμώνει κάθε πιστό πού ἐμπιστεύεται τή δύναμή της καί ἐπιδιώκει νά τήν ἔχει στή ζωή του.

Ἀπό αὐτή τή χάρις ἀντλοῦσε τή δύναμή του καί ὁ ἐορταζόμενος σήμερα καί τιμώμενος ἅγιος μεγαλομάρτυς καί μυροβλύτης Δημήτριος, γιά νά παραμένει σταθερός στήν πίστη του στόν Χριστό μέσα στό εἰδωλολατρικό περιβάλλον στό ὁποῖο ζοῦσε ὡς ἀξιωματοῦχος τοῦ Ρωμαίου αὐτοκράτορος.

Ἀπό αὐτή τή χάρις ἀντλοῦσε τή δύναμή του γιά νά κηρύσσει τόν Χριστό στους νέους τῆς Θεσσαλονίκης, χωρίς νά σκέφτεται καί χωρίς νά ὑπολογίζει οὔτε τό ὑψηλό ἀξίωμά του, οὔτε τίς συνέπειες πού μπορούσε νά ἔχει αὐτή ἡ δράση του.

Ἀπό αὐτή τή χάρις τοῦ Χριστοῦ ἀντλησε δύναμη ἀλλά καί μετέδωσε δύναμη, ὅταν ὁ νεαρός μαθητής του, ὁ Νέστορας, τόν πλησίασε γιά νά τοῦ ζητήσει τήν εὐχή του, προκειμένου νά κατέλθει στό στάδιο καί νά ἀντιμετωπίσει τόν Λυαῖο πού προκαλοῦσε τούς χριστιανούς. Ἀλλά καί αὐτή τή χάρις τοῦ συνέστησε ὡς πηγή δυνάμεως γιά νά ἀντιμετωπίσει τόν θηριώδη ἀντίπαλό του, τόν Λυαῖο, στό στάδιο τῆς Θεσσαλονίκης.

«Ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι τήν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ». Αὐτή τήν εὐχή καί αὐτή τήν προτροπή θά ἐπανελάβε ὁ κατά πνεῦμα μαθητής τοῦ ἀποστόλου Παύλου, ὁ μεγαλομάρτυς καί μυροβλύτης ἅγιος Δημήτριος στόν μαθητή του, λίγο πρὶν καί ἐκεῖνος τήν ἐπικαλεσθεῖ λέγοντας: «Ὁ Θεός τοῦ Δημητρίου βοήθει μοι».

Καί νίκησε μέ τή δύναμη τῆς χάριτος τοῦ Χριστοῦ ὁ ἅγιος Νέστορας. Νίκησε ὁ Θεός τοῦ ἁγίου Δημητρίου, τοῦ ὁποίου τό ὄνομα ἐπικαλέσθηκε ὁ νεαρός χριστιανός. Νίκησε ὁ ἅγιος Δημήτριος πού μέ τήν ἴδια δύναμη κέρδισε στήν πίστη τοῦ Χριστοῦ τόν νεαρό Νέστορα, ὁ ὁποῖος ἀξιώθηκε νά μαρτυρήσει γιά τή χάρις τοῦ Χριστοῦ.

«Ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι τήν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ».

Αυτή τήν προτροπή άπευθύνει καί σέ μᾶς σήμερα ὁ άπόστολος Παῦλος, αλλά καί ὁ άγιος μεγαλο-μάρτυς καί μυροβλύτης Δημή-τρι-ος, τοῦ ὁποίου τήν παμφαῆ μνήμη τιμοῦμε καί πα-νη--γυρίζουμε. Διότι καί ἐμεῖς ἔχουμε άνάγκη άπό τήν ένί-σχυση τῆς θείας χάριτος στόν άγώνα μας, τόσο τόν πνευματικό ὄσο καί τόν καθημερινό, προκει-μέ--νου νά άνταπεξεέλθουμε νικη-φό-ρα στους πει-ρασμούς καί τίς δυσκολίες πού άντιμετωπίζουμε. Τίποτε δέν εἶναι τόσο δυνατό ὄσο ἡ χάρη τοῦ Θεοῦ, τήν ὁποία προσ-φέρει καί σέ μᾶς ὁ Θεός, ἄν τήν ζητήσουμε μέ θέρμη καί ἄν ἐπι-διώκουμε νά τήν λαμβάνουμε καί νά τήν διατηροῦμε στήν ψυχή μας.

Καί ὁ Θεός μᾶς τήν προσφέρει διά τῆς μεσι-τείας τῶν άγίων του, ὄπως συνέβη μέ τόν άγιο μεγαλο-μάρ-τυρα καί άθλοφόρο καί μυροβλύτη Δημήτριο. Μᾶς τήν προσ-φέρει διά τῆς Ἐκ-κλη-σίας καί τῶν ἱερῶν μυστηρίων της, τά ὁποία άποτελοῦν τόν άγω-γό τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ στους άν-θρώ-πους, άνάλογα μέ τή δεκτικό-τητα τῆς ψυχῆς μας, άνάλογα μέ τήν πίστη καί τήν καθαρότητα τῆς καρδιάς μας, άνάλογα μέ τήν ἐπι-θυμία καί τόν πόθο μας νά τήν λά-βουμε.

Ἄς ζητοῦμε άπό τόν Χρι-στό νά μᾶς ένισχύει καί νά μᾶς ένδυνα-μώνει μέ τή χάρη του, ἐπικαλού-μενοι καί τήν πρεσβεία τοῦ προ-στά-του μας άγίου Δημη-τρίου, ὄστε ὁ καθένας μας νά άντι-με-τωπίζει καί τούς προσω-πι-κούς του πειρα-σμούς αλλά καί τόν κοινό πει-ρασμό, τόν ὁποῖο άντιμετωπί-ζει τό τελευταῖο διάστημα καί ἡ πατρίδα μας αλλά καί ὁ κόσμος ὄλος, τόν πειρασμό τοῦ κορωνοῖοῦ, πού δυ-στου-χῶς διαδίδεται τό τελευταῖο διάστημα καί πάλι ταχύτατα, καί άκόμη τόν ἔχθρικό πειρασμό πού άπειλεῖ τήν πατρίδα μας.

Ἄς ἐπιδιώκουμε νά ἔχουμε τή χάρη τοῦ Θεοῦ στή ζωή μας καί νά μήν άνησυχοῦμε. Μέ τή δύναμή της θά άνταπεξεέλ-θουμε σέ ὄλους τούς πειρασμούς, μέ τίς εὐχές καί τίς πρεσβεῖες καί τοῦ άγίου μεγα-λο-μάρτυρος Δημη-τρίου, οἱ ὁποῖες ὄχι μόνο ένίσχυ-σαν τόν μαθητή του, άγιο Νέστο-ρα, αλλά καί ἔσω-σαν ἔπανει-λημ-μένα τήν πόλη του καί θά σώσουν καί ἐμᾶς, ἄρκεῖ νά πιστεύουμε καί νά ζητοῦμε τή χά-ρη καί τήν ένίσχυση τοῦ μεγάλου άγίου μας, τοῦ άγίου Δημητρίου τοῦ μυροβλύτου, ὁ ὁποῖος ἔπανειλημμένα ἔχει δείξει αυτή τήν άγάπη ὄχι μόνο πρός τήν πατρίδα του, πρός τή Μακεδονία μας, αλλά καί στόν κάθε ἕνα, ὁ ὁποῖος ἐπικαλεῖται τή δύναμή του. Καί τή βλέπουμε καθημερινά μέ τά θαύματα τά ὁποῖα ἐπιτελεῖ καί μέ τό μύρο τό ὁποῖο ἐκχέεται άπό τά μυρόβλυτα καί χαριτόβρυτα λείψανά του. Ἄς ἐπικαλεσθοῦμε τή χάρη τοῦ άγίου Δημητρίου νά εἶναι μαζί μας, νά εἶναι μέ τήν πατρίδα μας. Ἄμήν.

[ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ](#)